

S ČÍM ZACHEUS NEPOČÍTAL

„Já to nechápu. Vždyť je to jeden z nás!“ povzdechl si Samuel a přehodil si pytel s čočkou přes rameno. „Je to zaprodanec a zrádce!“ šptl Josef, který stál ve frontě před celníci vedle něj. „Dej si pozor. Zacheus udá pro peníze i vlastního bratra! Povyšje se a přitom mi sahá sotva po ramena.“

„Svatá pravda, co říkáš!“ přidala se Ráchel, která opatrně držela košík vajec.

Když Zacheovi daň za své zboží odevzdali, ulevilo se jim a zamířili k náměstí. To už mluvili hlasitěji. „Zase si vzal víc než musel!“ stěžoval si Samuel. „A všiml sis, jaké měl šaty? A ty prsteny, co měl na ruce!“ pohoršovala se Ráchel.

„To je všechno z peněz, které si dává bokem. Okrádá císaře i nás! Zloděj na druhou to je!“ odplivl si Josef. – „Už to víte? K Jerichu se blíží Ježíš!“ vrazil do nich někdo a utíkal k bráně.

„Ten Ježíš z Galileje?“ zeptala se Ráchel. – „U nás v synagoze se říkalo, že prý pomáhá chudým a nemocným. To by nás mohl zbavit toho zloděje Zachea!“ přidala se Samuel. – „Toho se jen tak zbavit nedá. Je lstivý a vypočítavý,“ přisadil si Josef. „Tak se na toho Ježíše aspoň půjdeme podívat!“ zavelela Ráchel.

Otočili se, ale nebyli sami. Zástup lidí houstl a u brány už byla hlava na hlavě. – „Ježíš není jen tak někdo. Říká se, že je Boží Syn!“ povídali si lidé mezi sebou.

„Podívej, i Zacheus je tady!“ Ráchel si všimla, jak se Zacheus tlačí davem. Poskakoval, strkal do ostatních lokty a šlapal jim na nohy. Snažil se něco uvidět, ale dosáhl lidem sotva po bradu. Pak uviděl moruš, která rostla za branami města, a dostal nápad. „Vylezu na ni a uvidím víc než ostatní!“ pomyslel si a hned to udělal. Sotva se vyhoupl na první větev, uslyšel, jak někdo volá: „Už jde! Už se blíží!“

Ježíš se svými učedníky krácel k městu, ale pak se zastavil. Pod moruš. Přímo pod Zacheem! Ježíš

se na něj podíval a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“

Zacheus se polekal: „To je zvláštní. Ježíš chce jít zrovna ke mně! On si mě všimnul! Možná o mně něco ví, nebo něco tuší. Kdo ví, co z toho vzejde.“ Zacheus slezl ze stromu a odešel s Ježíšem do svého domu. Když Ráchel viděla, jak Ježíš odchází se Zacheem, kroutila nad tím zklamaně hlavou: „Samueli, jsi si jistý, že Ježíš je na straně slabých a chudých? Vždyť se hlásí k tomu největšímu podvodníkovi, který tady žije!“

A mezitím se Zacheus snažil. „Přineste to nejlepší jídlo, co mám! A prostřete slavnostní stůl!“ pokřikoval na své služebníky, sotva vstoupili do domu. Zacheus nechal připravit Ježíšovi to nejlepší, co měl. Ano, byl to pro něj výjimečný den! Ježíš si vybral k návštěvě právě jeho! Zacheus seděl vedle Ježíše jako vedle svého nejlepšího přítele a už dlouho mu nebylo tak dobře.

„Je krásné mít opravdové přátele, kéž by to nikdy neskončilo,“ pomyslel si. Došlo mu, za co svůj blahobyt vyměnil, a otevřel Ježíšovi celé srdce. Řekl mu i to, co předtím nikomu jinému neřekl. Jak svou schopnost dobře počítat využíval ke svému prospěchu, jak kradl a lhal a jak je mu to líto.

„Rozhlédni se kolem. Mám všechno. Bohatství, dům, služebnictvo, ale jsem sám. Nikdo se se mnou ke stolu neposadí. Myslel jsem, že to zlepším, když budu chodit každý den domů s plnými kapsami peněz, ale nepomáhá to.“

Ježíš mlčel a pak se na Zachea zadíval. Zacheus to pochopil a rozhodl se okamžitě jednat. „Přátelství je mnohem cennější než majetek a moc. Způsobil jsem mnoho nespravedlností a chci se napravit! Polovinu svého jmění dám chudým, a jestli jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!“

Ježíš se pousmál a řekl: „Vidím, že dnes přišla zachrana i k tobě. A já našel a zachránil, co zahynulo.“